

ESTOTE BENEDICTI

občasník samorských benediktínov — 17. číslo — Po Premení Pána 2016

HLADAJTE BOHA
A SRDCE VÁM OŽIVNE
(Ž 69, 33)

Táto krajina

Táto krajina
pripomína babkinu truhlu:
Otvoríš ju a zrazu ti v srdci zavonia
materina dúška
suchý kvet lípy a majorán

Táto krajina
pripomína chrám:

Chorál o človeku
znie v nej bez prestania

Studničky na jej medziach
sú plné chladnej svätej vody
vysoko na horských lúkach
v gotických vežiach zelených katedrál
nežné spieže oviec zvonía
a vôňa rumančeka
ľahučká ako závoj svadobný
potichu klesá do údolia

Táto krajina
pripomína chrám

V pásiku modrých dymov nad dedinou
vonia živica – vrchársky tymián

Keď vchádzaš do tejto krajiny
chcel by si pokľaknúť ukloniť sa po pás
a srdcom zabúchať na dubové dvere
ale je to darmo: dvere sú otvorené
a spoza nich ťa víta ľudský hlas:
Nekľakaj! Veď si jeden z nás! A nie si v kostole!
Chlieb a soľ ťa čaká na stole.

(Zo zbierky básní Rodná pošta)

Milí priatelia!

Básňou, ktorú ste si na predchádzajúcej strane prečítali som vám i sebe chcel nielen pripomenúť aká bola kedysi naša krajina, ale predovšetkým povzbudiť všetkých, že naša vlasť stále má takou byť a v nej takí ľudia žiť.

Mnohé skúsenosti mi potvrdzujú, že je stále ešte mnoho ľudí s dobrým srdcom, ku ktorým patríte i vy a právom môžeme spievať chorál o vás:

- že máte sluch a počujete ston iných,
- že máte oči a vidíte biedu druhých,
- že máte pery, cez ktoré povzbudenie sa rodí,
- že máte ruky, ktoré pomoc prejavujú,
- že máte nohy, ktoré k núdznemu privádzajú...

Táto krajina stále pripomína chrám a to aj kvôli všetkým vám

Nezdajme sa budovania „chrámu“, i keď to niekedy privoláva drámu.

Budme ľuďmi, ktorí svoje dvere pred druhým nezatvoria.

Majme vždy dvere srdca otvorené a z neho nech zaznieva:

“Vitaj! Chlieb a soľ ťa čaká na stole.

Mám len jedno pranie: Správajme sa ako keď sme v kostole.”

Vyprosujem vám milosť žiť každý deň stále dokonalejšie podľa Krista.

o. František

Jedna z najkratších kníh Starého zákona je kniha proroka Habakuka. V troch krátkych kapitolách sme svedkami úžasnej zmeny prorokovho pohľadu na život. Na začiatku knihy je prorok znechutený, poznačený smútkom, trápením, bolesťou a na konci knihy je naplnený úžasnou radosťou. Ako to, že Habakuk začína knihu nárekom a končí piesňou chvál? Čo spôsobilo takú zmenu?

Odpoveď u Habakuka nájdeme v slovách Pána. Potom, ako Boh ohlásil súdy, prorok počuje slová: „spravodlivý však bude žiť pre svoju vernosť“ (2, 4), tiež prisľub: „Lebo zem bude plná poznania Pánovej slávy“ (2, 14) a uistenie: „Pán je však vo svojom chráme, nech pred ním zamĺkne celá zem“ (2, 20).

Keď to prorok počul, spadlo z neho znechutenie. Prisľub Pána ho vyviedol z hlbkej depresie. Upretím pohľadu na Pána povzniesol sa nad neradostné okolnosti a našiel v Bohu zdroj trvalej radosti.

To je návod i pre naše znechutenia, rezignácie, trápenia. **Hľadať Boha a srdce nám oživne.**

Máme nádej, že kúsok radosti a povzbudenie objavíte i pri čítaní tohto občasnika.

redakcia

*V bule Misericordiae vultus sv. Otec Fran-
tišek pripomína: „Milosrdenstvo je zák-
ladný zákon, ktorý prebýva v srdci každé-
ho človeka, keď s úprimnými očami hľadí
na brata, ktorého stretá na svojej životnej
ceste“ (MV 2).*

Úprimné oči a pohľad! Aj to dáva veľký priestor pre zamyslenie. Ako často sa pristihneme pri tom, že sa na brata pozeráme s podozrivými očami, s domýšľavým pohľadom. Aj keď nás k tomu vedie istá skúsenosť, nesmie nám zakaliť zrak. Milosrdenstvo ho má neustále očisťovať. Ako často sa pristihneme pri tom, že sa závislivým pohľadom dívam na brata. Myslím si, že on je na tom lepšie a zrazu mu nechcem dopriať to, o čom som presvedčený, že chýba mne. Milosrdenstvo ma učí veľkodušnosti. Ako často sa žiadostivým okom dívam na brata! Vidím v ňom predmet svojich

túžob, predmet vlastného uspokojenia. Milosrdenstvo ma učí vidieť v každom spoločníka na tom istom dare spásy a večnej blaženosti. Ako často sa pohľadávým pohľadom pozerám na brata! Mám pocit, že stojím vysoko nad ním a on mi nesiaha ani po členky. Milosrdenstvo ma učí pokore. Ako často sa neprajným okom pozerám na brata! Akoby mi mal ukrojiť z môjho krajca a ja sa ocitnem v núdzi. Milosrdenstvo

ma učí štedrosti. Ako často sa zlomyseľným pohľadom pozerám na brata! Zle o ňom zmyšľam, pretože mi ublížil. Milosrdenstvo ma učí odpúšťaniu. Ako často sa neprajným pohľadom dívam na brata. Milosrdenstvo ma učí dobroprajnosti...

Potrebujem nanovo uveriť, že je vo mne základný zákon, ktorým je milosrdenstvo. On jednoducho vo mne prebýva. Veď vo mne prebýva Boh, ktorý je Milosrdenstvo. Neveriť v zákon milosrdenstva je zároveň neveriť v prítomnosť Boha vo mne. Tu sa žiada prosiť o túto vieru, prosiť o dar úprimnej viery. No zároveň sa žiada prejavovať milosrdenstvo iným. Môj postoj vlastne hovorí o mojej viere, o tom či naozaj dovoľujem Pánovi, aby bol pánom môjho srdca.

Kiežby sme sa všetci riadili zákonom milosrdenstva! Ak sa preto rozhodujeme, mali by sme urobiť to, čo sa bežné robí v akejkoľvek inej oblasti. Neraz totiž počuť: „Musím si naštudovať tie zákony, aby som vedel, čo mám robiť!“ Naštudujme si zákon milosrdenstva! Všetky jeho paragrafy, nielen tie, ktoré nám pasujú. A ako sa to dá naštudovať? Pohľadom na Boha, ktorý je Milosrdenstvo. Aj ja mám byť milosrdný ako Otec. To je pre moje konanie vysoké kritérium, ale bez neho nič nedokážem. Čítajme pozorne Sväté písmo, čítajme tie pasáže zrád Izraela, zlyhaní, modloslužby, ale čítajme rovnako o vernosti Boha, ktorý vychováva človeka, neraz aj tvrdo, no vždy mu zjavuje, že ho miluje. Taký by mal byť náš postoj ku všetkým našim blíznym. Učme sa nielen volať: Maj milosrdenstvo s nami a s celým svetom! Ale aj mať milosrdenstvo s inými a s celým svetom.

Otec biskup Tomáš o SDM

Otec biskup Tomáš Galis nám po návrate z Krakowa odpovedal na otázku: V čom spočíva odkaz SDM?

Odkaz Svetových dní mládeže spočíva v prinášaní a odovzdávaní plameňa Kristovej milosrdnej lásky – o ktorej hovoril svätý pápež Ján Pavol II. – do prostredia nášho každodenného života a do všetkých kútov zeme.

Mladí ľudia potrebujú vo svojom živote zažiť dobrodružstvo či už s rodičmi v rodine, alebo kamarátmi vo svojom okolí, ale aj s Kristom žijúcim v Cirkvi. Preto už vyše tridsať rokov pápež, bis-

kupi a kňazi sprevádzajú mládež, aby sa mohli skutočne stretnúť s Bohom aj s druhým človekom.

Spoločným liturgickým sláveniam predsedá vždy Svätý Otec. Povzbudzuje mládež z celého sveta, a poslať ich, aby vo svete smelo svedčili o svojej živej viere v Ježiša Krista.

Takéto stretnutia mladých ľudí, ale nielen ich, dvíhajú, premieňajú, vytvárajú krásne vzťahy a priateľstvá a dávajú chuť do života proti prúdu.

Aj preto je vždy jedným zo symbolov Svetových dní mládeže Kristov kríž.

Nech nás všetkých pri vydávaní svedectva o živom a žijúcom Kristovi vezme do svojej ochrany Panna Mária, Matka milosrdenstva.

Zo srdca vám žehnám

Premenenie Pána

Slávnosť Premenenia Pána sme prežili v kruhu priaznivcov a dobrodincov kláštora, za ktorých obetoval sv. omšu Mons. Andrej Imrich, emeritný pomocný biskup spišskej diecézy, ktorý bol hlavným celebrantom. Vo svojom príhovore okrem iného pripomenul, že automat nám poskytne služby, za ktoré treba platiť, ale ľudia do služby vkladajú aj lásku a srdce, za ktoré sa nedá zaplatiť. Za lásku treba poďakovať. Tým sa líši služba automatu od služby človeka.

Povzbudení týmto slovom si uvedomujeme, že musíme neustále na seba pracovať, aby sme svoje služby konali s láskou, aby sme do nich vkladali srdce. To je vlastne stála práca na premene srdca.

„Pane, nauč nás modliť sa...“ S touto prosbou sa na Ježiša obrátil jeden z jeho učeníkov. Prošba je aktuálna stále. Možno vám niečo z tejto prosby objasní Motlitba kartuziánskeho mnícha.

Akt viery

Bože môj, verím, že si prítomný vo mne, v mojej biednej ničote. Keby som bol len ničotou!... Ale ja som Ťa urazil, vzbúril som sa proti Tebe. Preto som menej ako nič... Zvieratá Ťa neznevážili tak ako ja a predsa chceš prebývať vo mne!... Zaslúžim si byť zničený a ja sa stále nadúvam pýchou, naplňam sebaláskou... Bože môj, napriek tomuto všetkému velebím Ťa prítomného vo mne... Silno verím, že vo mne prebývaš a že vďaka tvojej milosti môžem prísť k viere tak veľkej a silnej, že mi nedovolí, aby ma pohltili iné veci okrem Teba. Spoločne so slepcom z Evanjelia volám: „Pane, daj aby som videl...“ Daj, aby spadli lupiny z mojich očí, uzdrav moju slepotu, obmy ma tak, aby som vďaka svetlu Tvojej prítomnosti, videl Teba vo všetkom a všetko v Tebe.

Akt nádeje

Bože môj, v Tebe je moja nádej, v Tebe, nekonečná dobrota, ktorý si si chcel urobiť svoj príbytok vo mne... Ako sa však môžem osmeliť skladať nádej v Tebe, ja, tak veľmi úbohá bytosť, zašpinená a nevďačná? Bez pochybností musím povedať so svätým Petrom: „Odíď odo mňa Pane, lebo som človek hriešny...“

Ale nie, Bože môj! Viem, že si prišiel na zem a povedal si, že si neprišiel spašiť spravodlivých, ale hriešnikov. Preto sa odvolávam priamo na titul hriešnika a práve PRETO, že som hriešnik, v Tebe budem skladať svoju nádej...

Nezostanem len v obyčajnej nádeji, ale mám ISTOTU, že Ty si, Ty budeš, a že Ty budeš prebývať navždy so mnou a vo mne, ako hovorí svätý Pavol: Ak je Boh s nami, kto je proti nám? [...] som si istý, že ani smrť ani život [...] ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.

Od tejto chvíle, Bože môj, sa cítim v bezpečí vďaka Tebe a nebojím sa viac: svet, peklo aj telo môžu so mnou bojovať..., ale čo je to všetko, ak si Ty so mnou. Ty si mojím Emanuelom, Bohom s nami, mojím všetkým, Deus meus et omnia (môj Boh a moje všetko).

Akt lásky

Bože môj, ako môžem povedať, že Ťa milujem, ja, ktorý som Ťa tak veľmi urazil? Keby som videl svoj život ako líniu, mala by byť rovná a utvorená z čistej lásky k Tebe, keďže si ma stvoril, Bože môj, aby som Ťa miloval... A ja nevidím nič, okrem bodiek venovaných Tvojej láske, ktorých je sotva pár a navzájom sú vzdialené od seba. A čo viac, tie najslachetnejšie činy a najčistejšie pocity boli z troch štvrtín pohltené prázdnotou a hľadaním seba samého. Aký nevďak k Tebe, ktorý ma prenasleduješ svojou láskou!...

Ale teraz sa už poddám, Bože môj, a zo svojej strany musím zvoliť: Pane, zvíťazil si! Zomrel si kvôli láske ku mne!... Daj, aby som už od tejto chvíle žil skrze lásku k tebe. A ak nemôžem povedať, že Ťa milujem, tak aspoň, že Ťa chcem milovať.

br. Igor

Otče náš...

Mechanicky sme si zvykli odriekať túto modlitbu. Ráno, večer – podľa toho ako kto. Naše myšlienky blúdia, sme nesústredení, hneď sme na konci, uspokojíme sa tým, že sme si odbavili povinnosť. Keď nie sme vyslyšaní v modlitbe, hneď sme smutní a nešťastní. Ale ako sa modlíme nad tým už neuvažujeme!

Treba sa nám započúvať do slov, ktoré sa „skrývajú“ v Očenáši. Modliť sa ich máme sústredene. Objavovať krásu, vznešenosť a zmysel tejto modlitby. Radšej krátko a úprimne. Myslieť na Toho komu to hovoríme.

My si myslíme, že máme radi Boha, modlíme sa k Nemu. Ale ak mám rada Jeho, tak mám mať rada každého človeka, On je vo všetkých ľuďoch. Ináč to nejde. Nie je možné milovať Boha, ale suseda – toho nie! Mám milovať všetkých ľudí. Lásku k človekovi prejavujem v odpustení. Veď ak Boh nám odpúšťa aj ja mám odpúšťať. Aj toto mi pripomína modlitba, ktorá nás má zmysluplne sprevádzať v Mimoriadnom roku milosrdenstva.

Júlia Turoňová (upravené)

Uvedomujeme si, že nežijeme ľahkú dobu, na jej stvárňovaní sa všetci podielame nejakým spôsobom. Ktorá doba však bola ľahká? Pri pohľade na roky, v ktorých žil

Giovanni Papini (9. 1. 1881 – 8. 7. 1956), pripomenú sa nám i kataklizmy tej doby, ktoré zapríčinilo samo ľudstvo. Tohto potajomky pokrsteného chlapca sa postupne dotkla zarytého neverca i svätice lásky. Aj keď bol búrlivák a voľnomyšlienkar, začal čítať Evanjelium. Papini bol intelektuálny spisovateľ, literárny kritik, esejista. V sebe mal stále duchovný nepokoj, ktorý ho viedol nielen stanoviskami pragmatizmu, orientálneho mysticizmu, ateizmu, ale aj bojovného katolicizmu. Písal knihy, aby znovuobjavoval nielen pravdu, dobro a krásu, ale aj obnovoval tvorivosť ľudského ducha. Svojím vrcholným dielom *Život Krista* (1921) chcel priblížiť svojej dobe najodvážnejšieho revolucionára, ktorý stále žije v evanjeliom odkaze, v apoštolskej tradícii a v rozvíjajúcej sa Cirkvi.

Formou epizód i ortodoxných výkladov, vlastných úvah a konfrontácií i osobnými meditáciami pripravil nielen sebe pocit večne žijúcej lásky premeniacej z Kristovej božskej i ľudskej osobnosti. Stal sa bláznom pre Ježiša Krista – neobyčajného človeka smerujúceho k večným hodnotám lásky, bláznom medzi múdrymi sveta, ktorí nevytutili hodnotu kresťanského poslania celej Zemi. Svet dnes hľadá skôr pokoj ako slobodu a niet bezpečnejšieho mieru ako pod jarmom Kristovým.

Z jeho myšlienok

- Aby človek mohol vzlietnuť, musí najprv pokľaknúť.
- Ľudia sa nemôžu zaobísť bez troch vecí – bez chleba, zdravia a nádeje.
- Budovať ducha značí stavať kameňmi pravdy.
- Každá doba musí napísať svoje evanjelium.
- Spása sveta je v rukách kňaza. Kresťanstvo je jediný liek, ktorý môže uzdraviť ľudstvo a kňaz je jediný lekár, ktorý ho môže rozdávať.
  - Z večného zápasu medzi nenávisťou a láskou má zostať aspoň rovnováha – spravodlivosť.
  - Moderné vražedné hodnoty, ktoré nám zakrvavili ruky a otrávil srdce, musíme nahradiť hodnotami večnými.
  - Jediná voľba, ktorú má človek, je Boh alebo Ničota.
  - Nie všetci svätci začali dobre, ale všetci dobre skončili.
  - Kristus je začiatok a koniec, je priepaťou božského tajomstva uprostred zlomu ľudských dejín
  - Potrebujeme len teba, Ježišu Kriste, jedine Teba a nikoho iného. Jediné Ty, ktorý nás miluješ, môžeš nám dať tú spásu a to dobro, ktoré ľudí zachraňuje. Všetci Ťa potrebujú, aj tí, ktorí o tom nevedia, ba tí ešte väčšmi ako tí, ktorí o tom vedia. Veľká skúška sa chýli ku koncu. Ľudia sa vzdialili od evanjelia a našli zúfalstvo a smrť. Teraz my zúfalí nemáme nič iné iba nádej na Tvoj návrat.

(Zostavil dmj)

Apoštol Pavol, ktorý vo svojom živote zakúsil konanie Boha, odkrýva v udalostiach svojho života a apoštolského účinkovania, kým je ten Boh. Nepochybne toto mystérium chápe v kategóriách prehĺbenej starozákonnej teológie. Istá neľahká skúsenosť ohrozenia jeho života, o ktorej svätý Pavol hovorí

v 2 Kor 1, 8-9, ho viedla i k tomu, aby Boha nazval Otcom milosrdenstva. Akú pravdu o Bohu nám odhaľuje toto pomenovanie? Nachádza sa ono v 2. liste Korintňanom na začiatku tzv. vďakyzdvánia, čo je prvá časť Pavlových listov po úvodných epistolárnych pozdravoch. Pavol píše: „*Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh každého potešenia!*“ (2 Kor 1,3). Táto eulógia obsahuje štyri pomenovania Boha. Začína sa jednoduchým titulom Boh, po ktorom nasledujú tri rozvinuté pomenovania, ktoré ten prvý titul upresňujú. Odpovedajú jednoducho na otázku, aký Boh? Tieto paralelné pomenovania sa navzájom vysvetľujú, vďaka čomu pomáhajú ozrejmiť, čo znamená pomenovanie „*Otec milosrdenstva*“. Boh je na prvom mieste „*Otcom Ježiša Krista*“. Východiskom Božieho milosrdenstva

je Božie otcovstvo vo vzťahu k Ježišovi. Práve pre svoj vzťah k Synovi, sa stáva tiež Otcom milosrdenstva, čo znamená nielen zdrojom milosrdenstva, ale tým, ktorého milosrdenstvo je založené na vzťahu otcovstva. Grécke pomenovanie *ho patēr tōn oiktirmōn* (otec milosrdenstva) je z formálnej stránky hebraizmom, v ktorom podstatné meno *oiktirmos* pravdepodobne odkazuje na hebrejský termín *rachamim* tesne spätý s ideou rodičovstva. Grécke podstatné meno *oiktirmos* pochádza zo slova *oiktos*, ktoré znamenalo „nárek“, „žalostný plač“ nad nešťastím, alebo smrťou nejakého človeka. Tento termín sa vzťahoval na pocit a prejav ľútosti a súci-

tu spojený s pripravenosťou pomôcť. Táto myšlienka korešponduje s ďalším pomenovaním vo vete *Boh každého potešenia*. Božie milosrdenstvo sa teda prejavuje v potešení, ktoré Boh dáva v ťažkostiach a protivenstvách, ktoré sú vyakcentované v celom vďakyzdvání (2 Kor 1,3-11). Nemáme tu teda do činenia s typicky teologickým pojmom Božieho milosrdenstva ako odpustenia hriechov alebo spásy. Ide tu o milosrdenstvo empatické, ktoré sa prejavuje v blízkosti v utrpení, jasnom pochopení toho, čo ťažké človek prežíva. Pavol zakúsil a ukazuje Boha, ako prajného a citlivého Otca, ktorý sa dokáže vcítiť do situácie trpiaceho človeka, osoby, ktorá prežíva problémy, súcíť s ňou a prichádza k nej so svojou útechou a pomocou.

doc. ThDr. Branislav Kluska, PhD.

Tohtoročný sviatok Obetovania Pána (2. 2.) zložil br. Dominik Mária svoje prvé mníšske sľuby.

Mons. Vladimír Farkaš slávil svätú omšu na výročie posvätenia nášho kláštorného chrámu.

Škoda, že náš časopis nie je vo zvukovej podobe, boli by ste očarení vystúpením fakultného speváckeho zboru Omnia zo Žiliny.

Po slávnosti Premenenia Pána bolo pohostenie v Dome chleba na oboch terasách.

Naša nová upravená rekreačná miestnosť.

To nie je reklama na knihu Päť týždňov v balóne od Julesa Verne, ale lietajúci turisti si pozerali náš kláštor zhora v jeden letný podvečer...

Toto srdce sa našlo pri kláštore v potôčiku, vytvorené bez ľudskej ruky...

Návštevníci pri výstave Tváre otcov púšte.

Svätý **Alfonz Mária de' Liguori** (27. 9. 1696 – 1. 8. 1787), biskup a učiteľ Cirkvi, vynikal horlivosťou pre duše, ktorú preukázal spismi, slovom i príkladom. Povzneseniu kresťanského života venoval kazateľské úsilie a spísal mnohé knihy, zvlášť z oblasti morálky, v znalosti ktorej je považovaný za majstra. Cez mnohé prekážky ustanovil Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa (redemptoristov), na evanjelizáciu vidiečanov. Ako biskup Sant'Agata de'Goti sa nadmieru venoval svojmu úradu, ktorý pre ťažké choroby po päťnástich rokoch zanechal a zvyšok života strávil v Nocera Inferiore, v Kampánii,

príčom sa stále venoval náročným prácam.

Z diela svätého biskupa Alfonza Márie de' Liguori

O láske ku Kristovi

Celá svätosť a dokonalosť duše spočíva v láske k Ježišovi Kristovi, nášmu Bohu, nášmu dobru a nášmu Vykupiteľovi. Úlohou lásky je spájať a chrániť všetky čnosti, ktoré robia človeka dokonalým.

Vari si Boh nezaslúži všetku našu lásku? Miluje nás od večnosti. „Uváž, človeče, tak sa nám prihovára, že ja som bol prvý, kto ťa miloval. Ešte si neužrel svetlo sveta, ba ani svet ešte nejestvoval, a ja som ťa už miloval. Odkedy som, odvtedy ťa milujem.“

Keďže Boh vedel, že dobrodenia prítahujú človeka, chcel si ho svojimi darmi pripútať v láske: „Aby ma ľudia milovali, chcem ich chytiť do takých sietí, do akých sa chytiť dajú: do pút lásky.“ A tak sem smerovali všetky dary, ktorými zahrnul človeka. Keď mu daroval dušu na svoj obraz, obdarenú pamäťou, rozumom a vôľou, keď mu dal telo, vybavené zmyslami,

aj keď pre neho stvoril nebo a zem a také množstvo vecí, toto všetko urobil z lásky k človeku, aby všetky tieto stvorenia slúžili človeku a aby zasa človek za toľké dobrodenia miloval jeho.

Bol ochotný dať nám nielen tie krásne tvory, ale aby si získal našu lásku, šiel tak ďaleko, že sa nám celý daroval. Večný Otec šiel tak ďaleko, že nám dal svojho jediného Syna. A čo urobil, keď videl, že sme všetci pre hriech mŕtvi a bez jeho milosti? Jeho veľká, ba, ako hovorí Apoštol, jeho nesmierna láska voči nám ho hnala a poslal svojho milovaného Syna, aby za nás zadosťučinil a povolal nás späť k životu, ktorý sme stratili hriechom.

Tým, že nám daroval Syna, ktorému neodpustil, aby mohol odpustiť nám, daroval nám všetko dobré: milosť, lásku i raj; lebo toto všetko je určite menšie ako Syn: „Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?”

Medzi našich priaznivcov patrí i Dušan z Topolčian, ktorý nás často poteší vybranými myšlienkami známych osobností. Veríme, že „postrehy“ potešia i vás. Povedala ich bl. Matka Tereza z Kalkaty (1910 – 1997), ktorá bude v septembri toho roku svätorečená.

- Svetu chýba predovšetkým nežnosť a láskavosť... Ľudstvo umiera na nedostatok lásky a vzájomnej úcty. Nikto nemá na nikoho čas, iba na seba.

- Svätosť nie je privilegiom vyvolených, ale povinnosťou kresťana... Musíte byť svätí tam, kde ste...

- Keď sa modlíme, vtedy veríme. Keď veríme, vtedy milujeme. Keď milujeme, vtedy slúžime.

- Iba tí ľudia, čo sa naučili modliť, vedia, aký je to dar.

- Jedna vec nám stále zabezpečuje nebo. skutky lásky a milosrdenstva, ktorými naplníme naše životy.

- Nemožno ostať ľahostajným voči smrti, keď vieme, že je najdôležitejším momentom v živote človeka.

- Krajná samota, s akou sa stretávam u niektorých ľudí v bohatých krajinách je horšia než malomocenstvo.

- Najlepším spôsobom, ako ukázať Bohu i ľuďom svoju vďačnosť, je prijímať všetko s radosťou.

- Láska obráti toho, koho chce... Láska je ovocie, ktoré dozrieva v každom čase a je na dosah každej ruky.

- Láska začína priamo v našich srdciach. Musíme vedieť, že sme stворení pre väčšie veci, ako byť iba číslom na svete, nie sme tu pre diplomy a tituly, pre tú či onú prácu. Boli sme stворení, aby sme milovali a boli milovaní.

- Duchovný pokrok najskôr dosiahneme modlitbou a duchovným čítaním.

- V Kristovi zisťujeme, že utrpenie môže viesť k väčšej láske a väčšej štedrosti.

- Rozdávajte úsmev, niet človeka, čo by naň nebol odkázaný. Nikdy nevieme, koľko dobra môže urobiť jednoduchý úsmev.

- Keď sa navzájom milujeme, keď si do svojich domovov prinášame pokoj, radosť a prítomnosť Pána, môžeme premôcť všetko zlo sveta.

V dnešnej nemilosrdnej dobe, sa dá vidieť pohľadom mladého človeka množstvo utrpenia medzi ľuďmi, ktoré sa často javí ako neriešiteľné. Nezamestnanosť, nehody, rozchody, rozpory v rodinách, stresy, tragédie, útoky, atentáty... parafrázovaním výroku „pohľad cez ružové okuliare“ sa dá povedať, že na svet sa dá, v dnešnej dobe, pozeráť, už len cez okuliare s čiernym sklom. Deje sa až príliš veľa zlých vecí, ktoré nemôžeme ovplyvniť a možno nás z pozície starších ľudí, otcov rodín, matiek zodpovedných za domácnosť, ako mladých ľudí nemá čo trápiť, ale opak je pravdou. Aj mladý človek je súčasťou sveta, do ktorého chce prispievať svojím názorom a samozrejme aj on cíti ťažobu svetských starostí, ktoré doliehajú na každého z nás. A v tomto čase Cirkev vyhlasuje Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Čo tým chce povedať? Aký odkaz nám dáva? Každý človek to môže

tosti Boha, a skúsiť byť milosrdní ako On. A hlavne odpúšťať. Tolko vecí by sa dalo vyriešiť odpustením! Ľudia zabudli odpúšťať, prestali vnímať odpustenie, ako príležitosť prispieť k pokladu, ktorý si so sebou nesieme za brány smrti, k bránam nebeským. Odpustenie je najväčšie dobro, aké môžeme druhému človeku preukázať. Rovnako ako nám Boh dokáže odpúšťať toľko našich hriechov, mali by sme aj my dokázať odpúšťať svojim blízkym. Ale teraz, keď sa každý „pozerá cez čierne okuliare,“ a málokto vidí svet ako miesto, ktoré sa dá zmeniť (dá zlepšiť) prestávame odpúšťať: On mi urobil toto, on mi urobil tamto, suseda ma nepozdravila, už ju ani ja nepozdravím, poštarčka sa nezaštavila, nebudem sa s ňou rozprávať ani ja, brat sa so mnou nerozdelil, už mu ani ja nikdy nič nedám, farár sa na mňa neusmial, už ani neprídem do kostola... všetko si pamätám, nikomu nič

neodpustím. Ale toto je zlý postoj k svetu... Takto nemôžeme tvoriť lepšiu budúcnosť. Častokrát nám cestu k odpusteniu kazia domýšľavosť a sebeckosť. Omyly sú každodennou prekážkou. Suseda mala ťažké ráno, neskoro vstala, nestíhala do práce, preto nepozdravila. Poštarčka sa dnes nakopilo množstvo listov a ona už naozaj nemala čas na rozhovor. S bratom som sa minule ani ja nerozdelil, tak mi to vracia. Farár mal napilno a veci sa kazili „jedna radosť,“ preto sa neusmial. Ako si to však vyložíme my, to je už len na nás. Kým nepoznáme celú pravdu, prázdne miesta si vyplníme domyslenými časťami príbehu. Častokrát časťami vedúcimi k omylu,

k tomu aby sme ľuďom ich skutky zazlievali. Ale prečo im jednoducho neodpustiť tieto prehrešky a žiť s lepším

vnímať svojím spôsobom, no myslím, že podstatnou myšlienkou tohto roka je práve odpustenie. Milosrdní ako Otec. Áno, máme sa čo najviac priblížiť svä-

pocitom v srdci? S pocitom, že som dokázal urobiť niečo dobré? Zabudnúť na nehody, vysvetliť si ich medzi sebou, odpustiť... a zlepšiť svet. Cirkev volá po tom, aby si ľudia začali odpúšťať a ako môžeme vidieť, je to naozaj naliehavé, keďže je tento rok mimoriadnym. Preto skúsme aj my, nájsť vo svojom živote ľudí, ktorí sú našimi dlžníkmi a odpúšťajme, ako nám odpúšťa náš nebeský Otec. Inšpirujme sa Najvyšším, ktorý nás vedie k lepšiemu zajtrajšku. Skúste to, i keď svet nie je na vás milý, i keď ľudia navôkol nie sú milí, žiarite medzi nimi ako svetlo pravého kresťana. Boh je ochotný nám hriechy zabudnúť, no dobré skutky nikdy nezabudne a raz vám ich stonásobne odmení.

Matúš Žilka (18), Teplička nad Váhom

Infoservis

Na slávnosť sv. Benedikta doprevádzal liturgiu sv. omše fakultný komorný zbor OMNIA Žilinskej univerzity. Po obede mal i samostatný hodinový program. Všetkých počúvajúcich nadchol, čo sa prejavilo i dlhotrvajúcim záverečným potleskom, ktorým si vynútili dvojnásobný návrat na „pódium“

Informácia v predchádzajúcom čísle o včelách už neplatí. Brat Igor, ktorý včelári prvý rok vybral cca 30 kg. Ako sa hovorí, keď netečie aspoň kvapka.

Návštevníci kláštora si na krížovej chodbe môžu pozrieť výstavu cyklus portrétov: „Tváre púštnych otcov“, ktorej autorom je poľský maliar Tomasz Jastrzębski. Môžete si pozrieť tváre Pachomiusa, Makária, Evagria, Efréma, Kasiána a zároveň si prečítať aj ich duchovný odkaz.

Páter Elias Vella hovorí o sebe: „Vo svojom živote som mal obdobie, že mi neostával čas na vnútornú modlitbu. Hovoril som o tom so svojím duchovným vodcom: „Potrebujem osobnú modlitbu, ale nenachádzam si na ňu vôbec čas. Nevie, čo mám robiť.“ Dodnes si pamätám jeho široký úsmev, keď sa ma opýtal: „Prečo?“ „No, pretože mám strašne veľa práce,“ odpovedal som mu. „A čo vlastne robíš, čomu sa venuješ?“ Začal som vymenovávať všetky aktivity a už počas tohto vypočítavania ma zastavil a povedal mi: „Vidím, bratku, že máš naozaj veľmi veľa práce. Nemôžeš sa teda modliť tridsať minút, ale potrebuješ šesťdesiat minút.“ A ja som v duchu dúfal, že ma oslobodí od povinnosti modliť sa, a on mi odporučil, aby som sa modlil dvakrát toľko!

A potom pokračoval: „Pre koho pracuješ?“ Odpovedal som mu: „Pre Ježiša!“ On mi múdro odpovedal: „Ale Ježiš nepotrebuje tvoju prácu, on potrebuje teba!“ To bol veľký moment v mojom živote, kedy som si uvedomil, že Ježiš netuží po mojej práci, ale po mne. A hlboko som si uvedomil potrebu modlitby v mojom živote.

Dnes viem, že diabli nevidia, že pracujete pre Boha. Záleží mu na tom, či s Bohom hovoríte. A keď dosiahne to, že s Ježišom nebudete hovoriť, pomôže vám dokonca pre neho i pracovať. Ale potom sa s Ježišom nebudete rozprávať vôbec.“

Áno, aj ja som dostala tú milosť zúčastniť sa tohtoročných Svetových dní mládeže, ktoré sa konali tak úžasne blízko – v Krakove. Mala som veľkú túžbu zažiť toto svetové stretnutie mladých, ktorí majú spoločný cieľ, mladého ducha a spája ich viera v jediného Boha. Prihlásili sme sa siedmi mladí z našej farnosti, z toho aj moje sestry – Mária a Žofia. V srdci sme prežívali naozaj veľkú radosť. Tešili sme sa na zážitky, nových ľudí, bohatý duchovný program, dobrodružstvo, ktoré nás čakalo. Vedeli sme, že to nebude len obyčajný výlet. Bola to pre nás akoby púť, na ktorú sme si ako správni pútnici pribalili množstvo úmyslov a prosieb našich blízkych, priateľov, farníkov, ktorí nám finančne veľmi pomohli, ako aj svoje osobné úmysly, s ktorými sme tam išli.

Od začiatku som cítila, že Otec sa stará. Bývali sme v meste Skawina, kde sme mávali doobeda katechézy s našimi biskupmi. Pre mňa boli práve katechézy časom stíšenia sa a veľmi som si ich užívala. Modlitby, piesne, tance, všade naokolo mladí (a ešte k tomu Slováci ☺), ktorí s úsmevom a piesňou na perách chválili Boha. Bola som veľmi povzbudená, koľko kňazov a rehoľníkov putovalo a prežívalo to všetko s nami. Krakov sa zmenil na mesto mladých. Poliaci nás srdečne zdravili a kývali nám.

Vyvrcholením bola svätá omša s pápežom Františkom, ktorý sa v homílii prihovoral veľmi citlivo a každému osobne. Aj mne sa prihovoral priamo týmito slovami: „Boh je v láske k nám zanovitý, verný, verí nám viac než sami sebe“.

Veronika

Slohová práca

Učiteľka čakala na Matejových rodičov, ktorí sa nedávno rozviedli. Pozvala ich do školy, aby sa porozprávali o zhoršenom školskom prospechu a správaní ich syna. Matej bol jedináčik, ktorý bol veselý, pozorný a mal výborné výsledky. Do triedy vošla Matejova matka a sadla si do lavice. Krátko nato prišiel otec. Vymenili si prekvapený a podráždený pohľad a okato sa ignorovali.

Učiteľka hľadala vhodné slová, aby im pomohla pochopiť, čo spôsobujú svojmu synovi. Lenže slová neprichádzali. Vtedy im ukázala na lavicu ich syna a povedala: „Pozrite sa!“. Pod lavicou bol pokrkváný list papiera flakaty od slz. Bola to slohová práca napísaná na oboch stranách. Nerozvíjala sa v nej žiadna téma, opakovala sa len jedna jediná veta.

Učiteľka v tichosti zodvihla papier a podala ho Matejovej matke. Tá si ho prečítala a bez slova podala manželovi. Zamračil sa, no vzápätí mu pohľad zmäkol. Lúštil naškriabané slová chvíľu, ktorá sa zdala byť večnosťou.

Nakoniec hárok starostlivo poskladal, vložil si ho do vrečka a natiahol ruku, aby zovrel v dlani ruku manželky, ktorú mu podávala. Tá si utrela slzy z očí a usmiala sa. On jej pomohol obliecť si kabát a spolu odišli.

Na papieri boli napísané slová: „Mama, ocko, ľúbim vás... Mama, ocko, ľúbim vás... Mama, ocko, ľúbim vás...“

Tento svet je plný bývalých manželiek a bývalých manželov. Bývalé deti však neexistujú.

Bruno Ferrero

Kto prijal pozvanie na jarné Listovanie Bibliou o milosrdenstve I. určite neofutoval. Význam hebrejských slov, ako sú: chanan, rechem, chesed a mnohé ďalšie nám prednášajúci vysvetlili “vo všetkých farbách a zo všetkých strán”. Dozvedeli sme sa, že znamenajú: milosť, lono, dobrosrdečnosť, vernosť, spravodlivosť, blahosklonnosť, blahovôľa... Tieto slová, ktoré sú pre širokú tému „milosrdenstvo“ kľúčové nám otvorili priestor pre hlbšie a výstižnejšie porozumenie vybraných biblických textov Starého zákona a priniesli mnohým nové svetlo pri objavovaní bohatej škály významu hebrejských slov.

Celkovú príjemnú atmosféru umocnilo aj to, že sme mohli byť prítomní na spoločných modlitbách s bratmi benediktínmi. Keď sme sa, takto poučení, spolu s mníchmi modlili, tak pri

recitovaní Kráľovského žalmu (Ž 45) či Pútnickej piesne (Ž 123) nám „horeli srdcia“ podobne ako nechápavým učeníkom z Emauz. My sme sa však už cítili trochu viac chápacejšími...

Záverečnou diskusiou a nedeľnou sv. omšou vyvrcholil celý víkendový program, z ktorého sme odchádzali obohatení a správne naštartovaní k ešte intenzívnejšiemu štúdiu Biblie.

Už sa teším a povzbudzujem aj ďalších, prídte na jesennú časť Listovania Bibliou Milosrdenstvo II.

Alena Babicová

V KLÁŠTORE PREMENENIA PÁNA V SAMPORÉ
SA V MIMORIADNOM SVÄTOM ROKU MILOSRDENSTVA
V DŇOCH 21. – 23. OKTÓBRA 2016 USKUTOČNÍ CYKLUS PREDNÁŠOK

LISTOVANIE BIBLIOU MILOSRDENSTVO II. V NOVOM ZÁKONE

S NASLEDOVNÝM PROGRAMOM

**PRÍDTE SA
POVZBUDIT**

PIATOK 21. október	17.00	Vešpery
	17.45 – 18.15	Úvod – „veci nové i staré“
	18.30	Večera
	19.00 – 19.45	1. Marek o nečakaných dôsledkoch Ježišovho zľutovania (B. Š.)
	20.00	Kompletórium
SOBOTA 22. október	5.30	Ranné chvály
	6.30	Svätá omša
	8.00	Raňajky
	8.30 – 9.15	2. Milosrdenstvo v živote Márie, Alžbety a Zachariáša (B. Š.)
	9.45 – 10.30	3. Ježišovo milosrdenstvo voči Šimonovi a milujúcej kajúcnici (D. K.)
	11.00 – 11.45	4. Ako nasledovať Ježiša – milosrdného Samaritána (D. K.)
	12.20	Posvätné čítanie
	13.00	Obed
	14.30	Modlitba cez deň
	14.45 – 15.45	5. Ježišova túžba po milosrdenstve u Matúša (B. Š.)
	17.00	Vešpery
17.30 – 18.15	6. Zľutovanie podľa nauky apoštolov (B. Š.)	
18.30	Večera	
19.00 – 19.55	Diskusia	
NEDEĽA 23. október	7.00	Ranné chvály
	7.30	Raňajky
	8.00 – 8.45	7. Jakubov veľmi súcitný a ľútostivý Pán (B. Š.)
	10.00 – 10.45	Diskusia
	11.00	Svätá omša
	12.30	Obed

Bližšie informácie nájdete na
www.benediktini.sk
alebo na tel. č. 0910 655 737

Prednášajúci: ThDr. Dagmar Kraňová FMA, PhD., a SSDr. Blažej Štrba, PhD.
Je možné zúčastniť sa celodenného programu alebo len jednotlivých prednášok.
Zmena programu vyhradená.

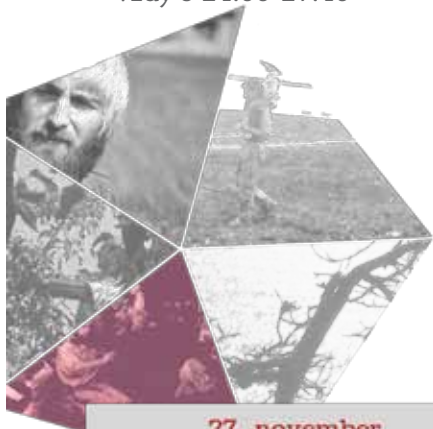

Kláštor Premenenia Pána, Sampor v spolupráci s Katedrou
biblických vied RKCMBF UK v Bratislave, TI pri KSEF v Badíne

PRIZMA MILOSRDENSTVA

»»»»»»»»»» **kamerou** ««««««««««

Kláštor benediktínov v Sampore organizuje vo Svätom roku milosrdenstva dialóg pri filmoch s ich tvorcami a pedagógmi doc. PhDr. Martinom Cielom, PhD. a Mgr. Ivom Brachtlom vždy o 14.00-17.40

27. november

Času je málo a voda stúpa

Dežo Ursiny a Ivo Brachtl
Ivo Brachtl

11. december

Obet'

Andrej Tarkovskij
Martin Ciel

Pozývame vás na **celonočnú adoráciu** z príležitosti ukončenia *Mimoriadneho jubilejného roku Milosrdenstva*, ktorá sa bude konať v našom kláštornom chráme v čase:

19. 11. 2016, 20:00 — 20. 11., 11:00

Bohoslužby počas Vianočných sviatkov

Vigília a Polnočná (24. 12.)	23.00
Narodenie Pána (25. 12.)	11.00
Sviatok sv. Štefana (26. 12.)	11.00
Sviatok sv. Jána (27. 12.)	6.30
Sviatok sv. Neviniatok (28. 12.)	6.30
Piaty deň oktávy Vianoc (29. 12.)	6.30
Sviatok Svätej rodiny (30. 12.)	6.30
Siedmy deň oktávy Vianoc (31. 12.)	6.30
Po sv. omši sa koná celodenná adorácia .	
Vešpery a ďakovná pobožnosť	17.00
Slávnosť Panny Márie	
Bohorodičky (1. 1. 2017)	11.00
Zjavenie Pána (6. 1. 2017)	11.00

Kontakty na nás

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána**,
Sampor 50, 962 31 Sliač
Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470**.
E-mail: **benediktini@benediktini.sk**
Číslo účtu (kláštor):
SK18 7500 0000 0040 0856 1679
Internet: **www.benediktini.sk**

V človeku sa stále objavujú túžby žiť dobre, čisto, jednoducho „sväto“. Túžime po raji, chceme, aby bolo „nebo i na zemi“. Opakujeme každodenne prosbu „príď kráľovstvo tvoje“ a Ježiš nás uisťuje, „kráľovstvo je medzi vami“. Aby kráľovstvo bolo v nás, to musím byť Boží človek... Básnické vyjadrenie, kto je Boží človek, na poslednej strane je nielen ukončením tohto občasnika, ale nadovšetko je prianím: Usilujme sa žiť ako Boží ľudia...

Estote benedicti, č. 17, 6. 8. 2016.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.
Redakcia: o. František Štrba osv. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča osv.

Nepredajné.

Boží člověk

Po všetkých cestách chodí opatrne
by do nikoho nenarazil
láskavým slovom sa prihovorí
ľuďom i kvetom na lúke
Boha za svojho Otca má
a seba za Božie dieťa
Rozháňa mraky
keď sa medzi ľuďmi chystá na búrku
pri hromobití každého prítúli
s radujúcimi sa raduje
s plačúcimi žalostí
kedykoľvek sa pošmykne ihneď vstáva
a umýva sa v riekach raja
Neopovrhuje nikým
seba považuje za veľkého hriešnika
vd'aku od iného nečaká
najväčšou odmenou je mu Boh
Na nepriateľa hnevať sa nevie
Ak ho niekto prekabáti
pomyslí si, Boh chudobnejší nebude
Hladného s radosťou vždy pohostí
núdzneho štedro obdaruje
zo svojej skromnej komory i garderóby
Nikoho nezdieľa a neoberá o česť
netrasie sa za mamonou
lebo Boh mu je najväčším bohatstvom
Prenasledovaného sa s láskou ujíma
a bráni dobré meno potupovaného
miluje najmä hriešnikov
najradšej sa modlí za ich obrátenie

Svetoslav Veigl: Zo zbierky Nebo na zemi

